

MAICA ROMANIE

STOMFF ANDREI AUREL

MAICĂ ROMÂNIA

După miezul nopții, trei și jumătate.
La palat în poartă oare cine bate?
"Eu sunt dragă Base, Leana ta iubită.
Eu, de la Victoria mă întorc zdrobită.
M-au făcut șacalii, mi-au luat ministerul.
Am rămas pe drumuri și mă mușcă gerul.
Dar deschideți poarta, de ce stați pe gânduri?
Trec pe lângă mine oameni, rânduri, rânduri.
E zăpadă mare, utilaje nu.
Na că mă văzură. Acu e acu!"

"Mai jandarmerie, o lăsați la gloată?
V-am tăiat din leafă, vreți să v-o iau toată?
Dacă o atinge vreun gunoi de-afară
Vă mănâncă Nero la masa de seară."

"Base, hai mai iute, simt că nu mă plac!
Sunt prea mulți de-odată, nu știu cum să fac.
Eu le-aș da poșeta dar e plină - plină.
Și dacă se uită se face lumină.
Am aici bănuții de la dezvoltare.
Sunt și pentru tine. Hai, e sumă mare!"

Poarta se deschide, Nuti intră iute.
N-a văzut-o nimeni, oamenii sunt mute
Monumente triste ale împilării.
Merg printre troiene în direcția Gării.
Mulți ar vrea să plece azi peste hotare.
Văd cum România cade din picioare
Fiindcă-i suge vlaga gașca portocală.
De atâta vreme cinstea-i vorbă goală
Și minciuna pare să inunde țara.
Să aleagă jugul sau s-aleagă Gara?

"Haide măi Nuțico, știu că ți-a fost greu.
Hai să-ți fac o tură în palatul meu.
Ăsta e biroul, ăsta dormitorul.
Dar închide ușa fiindcă ți-am dus dorul
Și deschide geanta că m-am plictisit.
Vreau să văd odată ce-ai agonisit."

“Eu credeam că dorul e din alte sfere,
Nu dorință mare doar pentru avere.
Drept că geanta-i plină, am șmenat mereu
Dar parcă mă doare să dau chiar și-un leu.
Îmi aduc aminte cum era în Tei.
Cum îmi luam de toate de la derbedei.
Nu se uită foamea și nu uiți de sete.
De-asta plec la Londra ca să-mi iau poșete
Și le umplu seara cu pachete verzi.
Pentru cinci portrete tu vrei să mă pierzi?
(Euro se duce, nu poți să te cari
Dacă n-ai la tine lire și dolari.)”

“Draga mea, prestația unui marinar
Trebuie plătită fiindcă sunt șmenar
Cu familie mare și nevoi la fel.
Dacă ieși cu banul, depun mai mult zel
Să fii fericită și să-ți umpli sacul.
Vrei să-ți fie bine, ești frate cu dracul.”

Asta e povestea și conducătorul.
Lipitori în frunte care sug poporul.
Dar se duce gerul, vine primăvara.
Cu durere-n suflet se-nfierbântă țară.
Sunt și-acum în piețe, suferă și cânta.
Frica de putere nu-i mai înspăimânta.
Își doresc schimbare până la opincă.
Nu mai sunt partide care să-i învingă.
Suverană Țară cine ți-a ursit
Să îți porți poporul mult prea urgisit?
Haide Țară dragă, primenește-ți glia.
Apără-ți poporul, Maică România!

bUCURESTI , 2012